

РЕШЕНИЕ

№ 723

гр. София, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20211001001124 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 274-279 от ГПК.

Образувано е по жалба вх. № 24256/ 29.10.2021год. , подадена от адв. М. К. от САК като пълномощник на П. Ц. В. срещу Решение № 170/13.10.2021год. , постановено по т.д.№ 1974/2021год. по описа на СГС, с което е потвърден отказ № 20210921083251/23.09.2021год. на длъжностното лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление № 202109210832251/21.09.2021год. за вписване на промени по партидата на „ Атилас“ ООД гр. София, а именно : прекратяване участието на П. Ц. В. като съдружник в дружеството ,респ. заличаването ѝ като съдружник в дружеството.

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на обжалваното решение, доколкото е прието, че върху дружествения дял на съдружника В. е вписан заповест и това пречатства прекратяването на членственото правоотношение. Оспорва се така направения извод с изложени аргументи за противното. Сочи се ,че наложеният заповест върху дружествения дял блокира възможността за изплащането на ликвидационния дял , който ще се формира при прекратяване на членственото правоотношение и спрямо който ще се пристъпи към принудително изпълнение и по този начин са защитени интересите на кредиторите . Поддържа се, че личните неимуществени права не са засягат от обезпечителната мярка и че възприемането на противното би означавало неоправдана намеса в личната сфера на съдружника, ограничаваща личната му преценка за участие в дружеството . Подчертава се, че действието на заповеста следва да се зачита само по отношение на имуществените права , черпени от членството , че целта на заповеста е да се даде възможност на кредитора да се удовлетвори от ликвидационния дял на съдружника по чл.125, ал.3 от ТЗ ,че дружеството се явява трето задължено лице по см. на чл.507, и следв. от ТЗ и че спрямо

него може да се предяви иск по чл.517, ал.3 от ГПК , при наличие на предвидените за това предпоставки.

По тези съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде указано на Агенцията по вписванията да извърши вписване на заявените обстоятелства по партидата на „Атилас“ ООД гр.София.

Апелативен съд-София намира , че подадената жалба е депозирана в срока по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е основателна и съображенията на съда за това са следните:

Със заявление образец А4 ,рег. № 20210921083251/21.09.2021год. е направено искане за вписване на промени в обстоятелствата по партидата на търговеца „Атилас“ ООД гр.София, изразяваща се в заличаване на съдружника П.В. поради прекратяване на членственото й правоотношение на основание чл.125, ал.2 от ТЗ.

По така подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило отказ № 20210921083251/23.09.2021год. , който е мотивиран с липсата на решение на общото събрание , уреждащо съдбата на дружествените дялове, попълване на капитала и промяна в дружествения договор, както и с наложени четири запора върху дружествения дял на напускащия съдружник.

Отказът е потвърден с обжалваното в настоящото производство решение и в него е прието, че наложените запори върху дружествения дял на съдружника съставляват единствена в случая пречка за вписване за заявеното обстоятелство. Посочено е ,че от налагането на запора съдружникът –длъжник не може да променя членственото си правоотношение , включително и да го прекратява като едва при прекратяване на дружеството по реда на чл.517 от ГПК кредиторът ще има възможност да получи плащане на припадащата се на длъжника част от имуществото на дружеството , определена съгласно чл.125, ал.3 от ТЗ и остойностена към момента на прекратяването .

Този извод се споделя напълно от настоящата съдебна инстанция, поради което не счита за нужно да преповтаря мотивите на първоинстанционния съд и препраща към тях на основание чл.272 от ГПК. Той съответства и на преобладаващото , обективизирано в съдебната практика становище по спорния и в настоящия казус въпрос, а именно дали наложения запор върху дружествения дял съставлява пречка за прекратяване на членственото правоотношение на съдружника-длъжник ,респ. за вписване на това обстоятелство по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ. Положителният отговор на този въпрос намира опора в императивната забрана , установена в разпоредбата на чл. 451, ал.1 от ГПК за разпоредителни действия със запорираното материално право. Налагането на запор върху дружествен дял на съдружник отнема възможността както на дружеството в качеството му на трето задължено лице, така и на съдружника, в качеството му на длъжник, да се разпореждат със запорираните дружествени дялове и да внасят изменения в членствените правоотношения между дружеството и съдружника-длъжник. Наложеният запор лишава длъжника от възможността валидно да напусне дружеството с предизвестие, а дружеството - да изключи съдружника, тъй като това би осуетило възможността вискателят да се удовлетвори от стойността на запорираните дялове при уважаване на иск за прекратяване на дружеството по реда на чл. 517 ГПК, тъй като и при напускане на дружеството и при изключване на напусналия съдружник се дължи изплащане стойността на неговите дружествени дялове.

Съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ, имуществените последици от прекратяване членството на съдружника се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването, а според чл. 517, ал. 3 ГПК, когато изпълнението е насочено върху дял на ограничено отговорен съдружник, съдебният изпълнител връчва на дружеството изявлението на вискателя за прекратяване участието на длъжника в дружеството, а след изтичането на три месеца (ако в този срок дружеството не удовлетвори вземането на вискателя, или не му изплати припадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ), съдебният изпълнител овластява вискателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване, като след прекратяване на дружеството с решението на съда се извършва ликвидация.

Видно от цитираните разпоредби, ако се приеме, че запорът върху дяловете на съдружника-длъжник не е пречка за изключването му, респ. напускането му, следва, че правото на кредиторите, в чиято полза е наложен запорът, се трансформира в право да се удовлетвори от паричната сума, равностойна на дела му, но определена към един момент, който не зависи от волята на запорните кредитори - този на месеца, през който е настъпило прекратяването на членството. Към тези два момента - на постановяване на решението по чл. 517, ал. 3 ГПК и този на предхождащото го прекратяване на членственото правоотношение на съдружника чрез напускане/изключване, стойността на дела на съдружника-длъжник може да е различна. Оттук следва и интересът на запорния кредитор от запазване на членственото правоотношение на съдружника. Конкуренцията между правото на запорния кредитор да се удовлетвори от стойността на запорираните дялове на съдружника-длъжник и това на съдружника-длъжник да прекрати членственото си правоотношение по реда на чл. 125, ал. 2 ТЗ, следва да бъде решен с оглед релевантния момент на определяне паричната равностойност на неговия дял - по баланса към края на месеца, през който е настъпило прекратяването чрез напускане (чл. 125, ал. 3 ТЗ), или към този на връчване на волеизявлението на съдебния изпълнител за прекратяване на дружеството, или на влизане в сила на решението за прекратяването му по чл. 517, ал. 3 ГПК, последвано от производство по ликвидация.

Предвид изложеното запорът върху дяловете на съдружника се явява пречка за прекратяване на членственото правоотношение на съдружника-длъжник ,респ. пречка да бъде вписано това обстоятелство в ТРРЮЛНЦ , поради което постановеното в същия смисъл първоинстанционно решение следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Мотивиран от горното , Апелативен съд- София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 170/13.10.2021год., постановено по т.д.№ 1974/2021год. по описа на Софийски градски съд .

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____